

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΡΙΘ. 28.

1862

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 19 Μαΐου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Νόμος περὶ συστάσεως φρενοκομείων. — Διάταγμα περὶ τῆς εἰς ἐνέργειαν ἀνακήσεως καὶ τῆς προσκολλήσεως εἰς τὸ Γ' πουργεῖον τῶν Νοστικῶν τοῦ ὑπουργού Στρατού. — Αγέλης αἱ ἀρχέστωται τὴν δημόσιαν ὑπηρεσίαν. — Δηλοποιίσεις περὶ τῶν καθυστερούντων αλητρούλων τῶν ἐπαρχιῶν Μήλου, Αγριδού, Φθιώτιδος καὶ Γρεβενοῦ.

ΝΟΜΟΣ ΨΜΒ.

Περὶ συστάσεως Φρενοκομείων.

Ο ΘΩΝ

ΕΔΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ψηφισμένος διορθώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας
ἀπεφασίσαμεν καὶ διετάττομεν.

Α'. Σύστασις καὶ προσφορά τοῦ Φρενοκομείου.

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ καθιστῇ καὶ συντκρῆτης διοικούσιας διοίκησης ἢ πλειστερά, ἀναλόγως τῶν ὑπαρχουσῶν αναγκῶν, φρενοκομεία πρὸς συντήρησιν καὶ θεραπείαν φρενοκομείων.

Άρθρον 2.

Τὰ φρενοκομεῖα ταῦτα τίθενται ὑπὸ τὴν ἀιωτέρων διεύθυνσιν τῆς Κυβερνήσεως.

Άρθρον 3.

Οἱ ἀρμόδιοι Νομάρχης, εἴτε ὁ νόμιμος ἀναπληρωτής αὐτοῦ, εἴτε ὁ περὶ τοῦ Νομάρχου, ἢ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑστατηριῶν ὑπουργοῦ, διορίζομενος πρὸς τοῦτο, ὁ πρεσβύτερος καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ ἀρμόδιου δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ὁ ἀρμόδιος εἰρηνοδίκης, ὡς καὶ ὁ δήμαρχος τοῦ δήμου, διείλουσι νὰ ἐπισκέπτωνται ἐπροσδιορίστων ἔκαστος χρόνῳ τὰ Φρενοκομεία, οἱ μὲν ἄλλοι κατὰ πᾶσαν τριμηνίαν ἀναγκαῖς, ὁ δὲ πρεσβύτερος καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν πρωτοδικῶν κατὰ πᾶσαν ἔξαμην τοιχά γιστον. Οἱ δήμαρχοι τῶν ἄλλων δήμων ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἐπισκέπτωνται ὥσαύτως τὰ Φρενοκομεία, διταν εὑρίσκονται εἰς αὐτοῖς συνδημόται των πάσχοντες.

Κατὰ τὰς ἐπισκέψεις τῶν οἱ μηνισθέντες ὑπάλληλοι καὶ οἱ ἀρμόδιοι δήμαρχοι θέλουσιν ἔξετάζεις ἢν ὑπάρχωσι παράπονα καὶ θέλουσι ζητεῖς καὶ λαμβάνει πάσας τὰς πληρωφορίας, διταν τελευταῖς ἵνα καταστήσωσι γνωστὴν τὴν κατάστασιν τῶν ἐν τῷ καταστήματι γοσηλευμένων.

Β'. Περὶ τοποθετήσεως τῶν φρενοκομείων ἐν τῷ Φρενοκομείῳ

Α'. Περὶ τῶν καὶ αἰτησιών τοποθετήσεων.

Άρθρον 4.

Οὐδένα φρενοθλαβῆ δύναται νὰ διευθυντῆς φρενοκομείου νὰ παραδεχθῇ ἐν τῷ καταστήματι κατ' αἰγαῖς ιδίωτῶν, ἐὰν δὲν παραδοθῶσιν εἰς αὐτὸν τὸ ἀκόλουθο ἔγγραφα.

1) Αἰτησις γραπτὴ πρὸς παραδοχὴν, δηλοῦσα τὸ δονούμενο, τὸ ἐπάγγελμα, τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ τε αἰτοῦντος καὶ τοῦ ἀρρώστου, καὶ προσέτι τὸν δαθύδον τῆς συγγενείας μεταξὺ τοῦ αἰτοῦντος καὶ τοῦ πάσχοντος, ἢ τοιαύτης μὴ ὑπερχρύσους, τὸ εἶδος τῶν μεταξὺ αὐτῶν σχέσεων.

Η αἰτησις αὗτη θέλει εἰσθεῖται ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τοῦ αἰτοῦντος, καὶ ἐὰν οὗτος ἔχει ἀγράμματος, θέλει παραδίδεσθαι ὑπὸ αὐτοῦ ἀνυπόδειρος εἰς τὸν ἀρμόδιον δήμαρχον ἢ διτευνόμον, διτις θέλει συντάσσει περὶ τούτου ἔλθεσιν.

Οταν αἱ· πρὸς παραδοχὴν δίδηται ἀπὸ εὐθείας εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ φρενοκομείου, οὗτος ὀφείλει, ὑπὲρ εὐθύνης του νὰ βεβαιωθῇ περὶ τῆς ταύτητος τοῦ αἰτοῦντος.

Ἐὰν οὐ αἰτησις γενῇ παρὰ τοῦ ἐπιτρόπου ἀπηγορευμένου, διτις οὐδὲν διείλει νὰ συνάψῃ ἀπόσπασμα τῆς περὶ ἀπαγορεύσεως δικαιούχης ἀποράσσεις.

2) Πιστοτοίης ιατρική, δηλοῦσα τὴν κατάστασιν τῶν φρενῶν τοῦ ἀρρώστου, περιγράφουσα τὰς λεπτομερεῖας τῆς νόσου αὐτοῦ, καὶ βεβαιοῦσσα τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ θεραπευθῇ ἐν φρενοκομείῳ καὶ ν' ἀποκλεισθῇ ἐν αὐτῷ.

Αἱ πιστοτοίησις αὗται εἰσὶν ἀπαραίτητοι, ἐὰν παρῆλθον εἰκόσιν ἡμέραι απὸ τῆς ἐκδόσεως μέχρι τῆς παραδόσεως τῶν εἰς τὸ διευθυντήν τοῦ φρενοκομείου, καὶ ἐὰν ἐξεδόθησαν ὑπὸ ιατρῶν ὑπηρετούντων ἐν τῷ Φρενοκομείῳ, ἢ συγγενῶν ἢ οἰκατορῶν ἢ ἐκ κηδεστίας μέχρι δευτέρου έβδομοῦ συμπεριλαμβανομένου καὶ τούτου, μετὰ τοῦ φρενοθλαβοῦντος ἢ τοῦ αἰτοῦντος τὴν παραδοχὴν τοῦ φρενοθλαβοῦντος, ἢ τῶν ὑπηρετούντων ἐν τῷ φρενοκομείῳ ιατρῶν.

3) Διαβατήριον ἢ πᾶν ἀλλο ἔγγραφον γράψιμον εἰς έξειδια στις τῆς ταύτης τοῦ ἀρρώστου.

Πάντα τ' ἀνωτέρω ἔγγραφα θέλουσι σημειοῦθεις λεπτομε-
ρῶς παρὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Φρενοκομείου ἐν εἰπιτηρίῳ δελ-
τίῳ τοῦτο δὲ καὶ ἔκθεσις τοῦ ἱατροῦ τοῦ Φρενοκομείου δηλού-
σα τὴν κατάστασιν τῶν φρενῶν τοῦ εἰσελθόντος ἀρρώστου. Θέ-
λουσι πέμπεοθι παρὰ τοῦ διευθυντοῦ ἑντὸς 24 ὥρῶν ἀπὸ τῆς
παραδοχῆς τοῦ ἀρρώστου πρὸς τὸν Νομάρχην.

Ἄρθρον 5.

'Εντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραδοχῆς τῶν ἀνωτέρω ἔγ-
γράφων δὲ Νομάρχης δρεῖται νὰ κοινοποιήσῃ ἐπισήμως τὸ ὄνομα
καὶ τὸ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα, τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν κατο-
κίαν τοῦ τε εἰσαχθέντος ἐν τῷ Φρενοκομείῳ ἀρρώστου καὶ τοῦ
αἰτήσαντος τὴν παραδοχὴν αὐτοῦ, καθὼς καὶ τὴν διαγνωσθε-
σαν ψυχικὴν ὅστον τοῦ εἰσαχθέντος αἱ εἰς τὸν εἰσαγγελέα τοῦ
δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὄποιου κε-
ται τὸ Φρενοκομείον καὶ ἔκεντον ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὄποιου
ἔχει τὴν κατοικίαν τοῦ ὅ ἀρρώστου, καὶ 6) εἰς τὸν δημαρχὸν
τοῦ δήμου εἰς διὰ ἀνήκει οὗτος.

Ἄρθρον 6.

Δεκαπέντε ημέρας ἀπὸ τῆς ἐν τῷ Φρενοκομείῳ παραδοχῆς
τοῦ ἀρρώστου διευθυντής πέμπει εἰς τὸν Νομάρχην νέαν ἔκ-
θεσιν τοῦ ἱατροῦ τοῦ καταστήματος, ἐν ἣ οὗτος ἐπιβεβίωται ἡ
ἐπανορθοῦ, ἐὰν ὑπάρχῃ λόγος, τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὄποιου
ἔκει τὴν κατοικίαν τοῦ ὅ ἀρρώστου, καὶ 6) εἰς τὸν δημαρχὸν
τοῦ δήμου εἰς διὰ ἀνήκει οὗτος.

Ἄρθρον 7.

Ἐν τῷ Φρενοκομείῳ τηρεῖται βιβλίον ἡριθμημένον καὶ μονο-
γραφημένον ὑπὸ τοῦ νομάρχου, ἐν ᾧ ἔγγραφονται ἀμέσως ἀμα-
τῇ παραδοχῇ ἐκάστοτε τῶν ἐν τῷ Φρενοκομείῳ εἰσαχθέ-των, τὸ
ὄνομα τὸ ἐπώνυμον τὸ ἐπάγγελμα, ἡ ἡλικία καὶ ἡ κατοικία
αὐτῶν τε ὡς καὶ τῶν αἰτησάντων συγγενῶν ἢ μὴ συγγενῶν,
τὴν παραδοχὴν αὐτῶν καὶ ἡ ημερομηνία τῆς τοποθετήσεως γί-
νεται δὲ ἐν αὐτῷ μνεία τῆς ὀπαγγειλάστης τὴν ἀπαγρέσουν
ἀποράσεως, ἐξαντλούσης τοῦ ἀπορίας, ἐν τῷ παρατηρούμενον
τοῦ ἀπιτρόπου μεταγράφονται δ' ὥστε τῷ βιβλίῳ τού-
τῳ αἱ ἐν τῇ πρὸς παραδοχὴν αἰτήσει συνημμένη ἵστρινη πι-
στοποίησις 6.). αἱ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἀρρώστῳ 4 καὶ 6 ὑπόβιλ-
θεσιαι εἰς τὸν Νομάρχην ἐκθέσεις τοῦ ἱατροῦ τοῦ καταστήματος

Οἱ ἱατρὸι τοῦ Φρενοκομείου δρεῖται νὰ σημιώσῃ ἐν τῷ βι-
βλίῳ τούτῳ, καὶ ἕκαστον μῆνα τούλαχιστον, τὰς γενομένας
μεταβολὰς εἰς τὴν κατάστασιν τῶν φρενῶν ἐκάστου ἀρρώστου
ἰδίως δὲ εἰς τὴν ἵστρινην. Ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ βεβιοῦται καὶ ἡ
ἔξοδος ἢ ὁ θάνατος αὐτοῦ, οἱ δὲ κατὰ τὸ ἀρρώστῳ 3 ἐπισκε-
πτόμενοι τοὺς ἀρρώστους καὶ τὸ κατάστημα δρεῖται μετὰ
τὸ πέρας τῆς ἐπισκέψεως των νὰ ἔξετάζωται τὸ εἰρημένον βι-
βλίον, καὶ δηλοῦνταις ἐν αὐτῷ τὴν ημερομηνίαν τῆς ἐπισκέψεως
καὶ τὰς ἐξ αὐτῆς τυχόν παρατηρήσεις των νὰ ὑπογράψωνται
ἐν αὐτῷ.

Ἄρθρον 8.

Πᾶς ἐν τῷ Φρενοκομείῳ εἰσηγμένος ἀρρώστος μένει ἐλεύθερος
εὐθὺς, ὅτε ὁ ἱατρὸς τοῦ καταστήματος δηλώσῃ, ἐν τῷ κατὰ τὸ
προτροπήμενον ἀρρώστῳ βιβλίῳ, διὰ τοῦτο.

Οἱ διευθυγάτικοι τοῦ Φρενοκομείου δρεῖται νὰ κοινοποιήσῃ ἀμέ-
σως εἰς τὸν Νομάρχην τὴν γραφεῖσαν ἐν τῷ βιβλίῳ περὶ τῆς
ἵστρινης τοῦ ἀρρώστου δηλωσιν τοῦ ἱατροῦ ἐν δ' ὁ ἱατρὸς ἤναι
ἀνηλίκιος ἢ ἀπηγροφεμένος, ὁ Νομάρχης δρεῖται νὰ κοινοποιήσῃ ἀ-
μέσως τὴν ἵστρινην δηλωσιν εἰς εἰείνους, εἰς οὓς, κατὰ τὸ ἀρ-
ρώστῳ 12, ὁ ἱατρὸς πρέπει νὰ παραδοθῇ, καὶ εἰς τὸν εἰσαγγελέα
τοῦ δικαστηρίου τῷ, Πρωτοδικῶν, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὄποιου
ἔχει τὴν κατοικίαν τοῦ.

Ἄρθρον 9.

Πᾶς ἐν τῷ Φρενοκομείῳ εἰσηγμένος ἀρρώστος μένει ὡστεύτως
ἐλεύθερος καὶ πρὸ τῆς κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἀρρώστῳ περὶ ἵστρινης
δηλώσεως, τοῦ ἱατροῦ, εὐθὺς ὅτε ζητήσῃ τὴν ἔξοδον αὐτοῦ εἰς
τῶν ἔξτης.

α) Ὁ παρὰ τοῦ δικαστηρίου διωρισμένος ἐπίτροπος τοῦ φρε-
νοβιλαρδοῦ, δὲ προσωρινὸς διαχειριστὴς ἢ ὁ κηδεμών αὐτοῦ·

6') Ὁ σύνυγος ἢ ἡ σύνυγος·

γ') Ἐν δὲν ὑπάρχῃ σύνυγος, οἱ ἀνιόντες καὶ ἐν ἐλλείψει τού-
των οἱ ἀμέσως κατιόντες συγγενεῖς·
δ') Ὁ ὑπόγραψας τὴν πρὸς πχραδοχὴν ἐν τῷ Φρενοκομείῳ
αἴτησιν, πλὴν ἐάν τις τῶν συγγενῶν ἐδήλωσεν, δτι, ἐναντιοῦται
εἰς τὸ νὰ ἐπιτραπῇ τοῦτο ἀνεν συνανέσεως τοῦ συγγενικοῦ
συμβούλου·

ε) Τέλος, πᾶς λαβὼν εἰδικὴν πρὸς τοῦτο ἐντολὴν τοῦ συγ-
γενικοῦ συμβούλου·
Έβαν προκύπτη ἐδὲ ἀντιρρήσεως, κοινοποιηθείσης εἰς τὸν διευ-
θυγάτην τοῦ καταστήματος ὑπὸ τίνος τῶν κατὰ τὸ ἀνωτέρω
ἀρρώστων ἔχοντων τὸ δικαίωμα, δτι ὑπάρχει διαφωνία, εἴτε
μεταξὺ τῶν ἀνιόντων, εἴτε μεταξὺ τῶν κατιόντων, εἴτε μεταξὺ
ἀνιόντων καὶ κατιόντων συγγενῶν, τότε προκαλεῖται ἐπὶ τῆς
διαφωνίας ταύτης, ἢ ἀπόρχεις τοῦ συγγενικοῦ συμβούλου·

Τοῦ ἐν τῷ Φρενοκομείῳ δ' ἀνήλικος ἢ ἀπηγορευμένον ἀρρώ-
στου μόνος ὁ ἐπίτροπος δύναται νὰ αἰτήσῃ τὴν ἀπὸ τοῦ Φρενο-
κομείου ἀπόλυτην. Οσάκις ὁ ἱατρὸς τοῦ Φρενοκομείου νομίσῃ,
δτι ἡ κατάστασις τῶν φρενῶν τοῦ ἀρρώστου δύναται νὰ ἐκθε-
ση εἰς κίνδυνο τὴν δημοσίευν τάξιν, ἢ τὴν προσωπικὴν ἀσφά-
λειαν τῶν πολιτῶν, δὲ διευθυντής θέλει προηγουμένως καινο-
ποιεῖ τὴν δήλωσιν ταύτην τοῦ ἱατροῦ εἰς τὸν νομάρχην, δστις
δύναται νὰ διατάξῃ νὰ μένῃ ἐν τῷ φρενοκομείῳ ὁ ἀρρώστος
καὶ νὰ μὴ εξελθῃ ἀνεν ιδιαίτερας ἐγκρίσεως αὐτοῦ, ἐκτελουμέ-
νων περιστεριοῦ τῶν δικτάξεων τοῦ ἀρρώστου 16.

Ἐβαν δὲν ὁ νομάρχης δὲν ἀπαντήσῃ εἰς τὴν κοινοποίησιν τοῦ
διευθυντοῦ ἐντὸς δέσα δημερῶν, δὲ διευθυντής δρεῖται νὰ παρα-
δίδῃ τὸν ἀρρώστον εἰς τὸν αἰτήσαντα τὴν ἔξοδον κύτω.

Ἄρθρον 10.

Ἐντὸς εἰκοσιτετσάρων ὥρων ἀπὸ τῆς εὔρδου τοῦ ἀρρώστου, δ
διευθυντής τοῦ Φρενοκομείου δρεῖται νὰ εἰδοποιήσῃ, τὸν νομάρ-
χην, γνωστοποιών αὐτῷ τὰ διόρματα καὶ ἐπώνυμα καὶ τὸν
ιδίον τῆς διαμονῆς τῶν παραλαβόντων τὸν ἀρρώστον, τὴν
κατάστασιν τῶν φρενῶν αὐτοῦ κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἔξοδου του,
καὶ ἐὰν γνωρίζῃ τὸ τόπον, ἐνθα δὲ εἰλικρινῶς εἰδοποιεῖται
οἱ παραλαβόντες, δὲ νὲ νομάρχης εἰδοποιεῖ, ἐντὸς εἰκοσιτετσάρων
ὥρων ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῆς κοινοποίησεως τοῦ διευθυντοῦ,
τὰς ἀναφερομένας ἐν τῷ ἀρρώστῳ 5 ἀρρώστος, διὰ τοῦτο
εἰδοποιεῖται ἀμέσως τὴν οἰκογένειαν, εἰς ἣν ἀνήκει ὁ ἔξελθων.

Ἄρθρον 11.

Ο Νομάρχης δύναται πάντοτε νὰ διατάξῃ τὴν ἀμεσον ἔξο-
δον τῶν κατ' αἰτησιν ἐν τῷ Φρενοκομείῳ εἰσηγμένων.

Ἄρθρον 12.

Οἱ ἀπηγορευμένοι παραδίδονται εἰς μόνους τ.ν. ἐπιτρόπους
των οἱ δὲ ἀνήλικες εἰς ἐλείνους, ὑπὸ τὴν νόμιμον ἐπιμέλειαν
τῶν, δποίων διατελούσι.

Β'. Περὶ τῶν ὑπὸ τῆς ἀρχῆς διατασσομένων τοποθετήσεων.

Ἄρθρον 13.

'Ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς διοικητικῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ
Πειραιῶς δὲ διευθυντής αὐτῆς, ἀλλαγοῦ δὲ οἱ νομάρχαι καὶ οἱ
ἐπαγγεῖλοι, διατάττουσιν αὐτεπιγγέλτως τὴν ἐν τῷ Φρενοκομείῳ
εἰσαγγελή τῶν τε ἀπηγορευμένων καὶ μὴ τοιούτων, δταν ἡ
φρενονομαθεία αὐτῶν δύναται νὰ ἐλέσῃ εἰς κίνδυνον τὴν δημο-
σίευν ταξιν, ἢ τὴν προσωπικὴν ἀσφάλειαν τῶν πολιτῶν.

Αἱ διαταγαὶ τῶν μηνοθειῶν ἀρχῶν πρέπει νὰ στηρίζονται
εἰς ἱατρικὴν πιστοποίησιν, νὰ ἔησι γηιολογημέναι καὶ νὰ
πειάζωσι τοὺς λόγους, οἵτινες καθιστάσονται ἀναγκαῖαν τὴν
τοποθετησιν ἐν τῷ Φρενοκομείῳ αὗται δὲ, καὶ αἱ κατὰ
δηλώσεως, τοῦ ἱατροῦ, εὐθὺς ὅτε ζητήσῃ τὴν ἔξοδον αὐτοῦ εἰς
τα ἐπόμενα ἡρρώστα 15, 16, 17 καὶ 19 ἐλειδόμεναι, ἔγ-
γράφονται ἐν βιβλίῳ ὁμοίῳ μετὰ τοῦ δριζομένου ὑπὸ τοῦ

άρθρου 7, τοῦ διποίου πᾶσαι αἱ διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ἀπόδιπλη τὴν δριστικὴν ἀπόφασίν του ἐπὶ 15 τὸ πολὺ ἡμέρας, ἀλλὰ ὁφείλει νὰ κοινοποιήσῃ ἑνὶ δὲ 24 ὥρῶν εἰς τὸς ἀνωτέρω ἀρχὰς τὸ μέτρον τοῦτο. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταῦτης, ἢ τῆς δεκαπενθυμέρου, ὅταν προληπτικὴ καὶ ἄλλη ἱατρικὴ γνωμοδοτησίς, ἀνευ ἀπαντήσεως τοῦ ὑπουργοῦ, ἐκτελεῖται ἢ ἀπόφασις τῶν ἀνωτέρω μηνοθεσῶν ἀρχῶν.

Ἄρθρον 14.

Οὕταν ἐκ τῆς φρενοβλαβείας τινὸς ἐπίκειται κίνδυνος, εἴτε δι’ ἱατρικοῦ ἀποδεικτικοῦ θεραπεύμενος, εἴτε πασίδηλος, δύνανται καὶ οἱ δήμαρχοι τῶν δήμων, οἵτινες δὲν εἰναι πρωτεύουσαι ἐπαρχείον ἢ νομάρχῶν, νὰ διατάξωσι προσωρινὰ μέτρα περὶ τοῦ φρενοβλαβοῦ, ἀλλὰ ὀφείλονται ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρῶν ν ἀναφέρωσιν εἰς τὸν ἐπαρχον, ὅστις ἀποφασίζει ἀνευ ἀναβολῆς.

Ἄρθρον 15.

Κατὰ τὸν πρῶτον μῆνα ἐκάστης τριμηνίας, ὁ διευθυντὴς τοῦ Φρενοκομείου ὁφείλει νὰ πέμψῃ εἰς τὸν νομάρχην ἔκθεσιν τοῦ ἱατροῦ τοῦ καταστήματος περὶ τῆς καταστάσεως τῶν τηρουμένων ἐν αὐτῷ ἀρχῶν, περὶ τῆς φύτειας καὶ τοῦ χαρακτήρος τῆς νόσου καὶ περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς θεραπείας. Ήπιτηδέσσει δὲ αὐτῆς ὁ νομάρχης ἀπορφασίζει περὶ ἔκστον ιδίᾳ, ἐὰν πρέπη νὰ διατηρηθῇ ἐν τῷ Φρενοκομείῳ ἢ νὰ ἔξελθῃ.

Ἄρθρον 16.

Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἀρθρου 9 § 4, ὁ νομάρχης δύναται, κατὰ τὸν ἕαντα τῷ ἀρθρῳ 13 ἐδ. 2 διαγεγραμμένους τύπους, νὰ ἐκδώσῃ ἐιδίκην διαταγὴν, ἀπαγορεύουσαν τὴν ἔξοδον τοῦ ἀσθενοῦς, ἀνευ τῆς ἀδείας του, εἰμὶ μόνον χάριν τῆς τοποθετήσεως του εἰς ἄλλο κατάστημα ὁ διευθυντὴς τοῦ Φρενοκομείου ὁφείλει νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὴν διαταγὴν ταύτην.

Ἄρθρον 17.

Αἱ κατὰ τὰ ἀρθρα 13, 14, 15 καὶ 16 διαταγαὶ τῆς ἀρχῆς, θέλουσι κοινοποιεῖσθαι εἰς τὰς ἐν τοῖς §§ ἀ. καὶ β. τοῦ ἀρθρου 5 σημειούμενας ἀρχαῖς οἱ δὲ δήμαρχοι τοῦ τόπου τῆς διαιροῦντος τῶν ἀρχῶν διαταγὴν εἰδοποιεῖ ἀμέσως τὰς οἰκογενείας των.

Ο διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶν θέλει εἰδοποιεῖ ὑσπάτως τὸν Νομάρχην Ἀττικῆς καὶ τὸν Ιωνίας, διάκις διατάττῃ τὴν ἐν τῷ Φρενοκομείῳ τοποθετήσιν Φρενοβλαβοῦ.

Αἱ περὶ προθεσμιῶν καὶ τοῦ τρόπου τῶν κοινοποιήσεων δικτύεις τοῦ ἀρθρου 5 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω μηνοποιήσεων.

Ἄρθρον 18.

Ἐάν ἐν τῷ διαστήματι, τῷ μεταξὺ τῶν γινομένων, κατὰ τὸ ἀρθρον 15 ἐκθέσεων, ὁ ἱατρὸς δηλώσῃ ἐν τῷ κατὰ τὸ ἀρθρον 7 ἐνδιλίῳ, ὅτι φρενοβλαβῆς τις δύναται νὰ ἔξελθῃ, ὁ διευθυντὴς ὁφείλει, ἐπὶ τῇ ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 39 ὀρθορόμενη ποιηῆι, ν’ ἀναρρέῃ ἀμέσως εἰς τὸν Νομάρχην, ὅστις διατάττει τὴν ἔξοδόν του ἀνευ ἀναβολῆς.

Ἄρθρον 19.

Οἱ πεμπόμενοι εἰς Φρενοκομείου, κατὰ τὰ ἀρθρα 13 καὶ 14, ἀρχῶστοι, τοποθετοῦνται προσωρινῶς ἐντὸς τῶν πολιτειῶν νοσοκομείων ἢ θεραπευτηρίων. Εἴ λέλειψε τούτων, οἱ ἀρμόδιοι δήμαρχοι προμηθεύουσιν ιδίων πρὸς προσωρινὴν διατριβὴν τῶν οἰκημάτων. Ἐπ’ οὐδεμιᾷ δὲ περιπτώσει ἐπιτρέπεται ἵνα φρενοβλαβεῖς τοποθετῶνται ἐν ταῖς φυλακαῖς, ἢ μεταγωνται μετὰ ὑποδίκων ἢ καταίσκων.

Ἄρθρον 20.

Ο Νομάρχης ὁφείλει ν’ ἀναρρέῃ ἐντὸς 24 ὥρῶν εἰς τὸ Ἅποτελεσματικὸν τὸν ἁσωτερικῶν περὶ τῆς ἐν τῷ Φρενοκομείῳ τοποθετήσεως, τῆς ἀναστολῆς τῆς ἐκείθεν ἔξοδου, ἢ περὶ τῆς ἀπολύτεως παντὸς ἀρχῶστου.

Ο ‘Τησυρογόδες τῶν Μέσωπεικῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐγκρίνῃ ἢ τρ πολιγρή, ἢ καὶ ν’ ἀκυρώῃ τὰς διαταγὰς τῶν Νομάρχων. τοῦ διευθυντοῦ τῆς διοικητικῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶν καὶ τῶν Μέσωπογχων ἀλλὰ ὁφείλει, ἐν δ. 24 ὥρῶν ἀπὸ τῆς παραστάσης ἀναφορᾶς των, νὰ κοινοποιήσῃ εἰς αὐτοὺς ἀπόφασιν τὴν ητοιλογημένην. Μέχιν οὖμας δὲ Τησυρογόδες κρινῃ ἀναγκαῖον νὰ προκαλέσῃ καὶ ἄλλην ἱατρικὴν γνωμοδοτησιν, δύναται ν ἀλλαγῆς ἐκ τῆς ἐπιτροπείας, ἀνακονότητος πρὸς τὸ ἐπιτροπεύειν

ναζήλη τὴν δριστικὴν ἀπόφασίν του ἐπὶ 15 τὸ πολὺ ἡμέρας, ἀλλὰ ὁφείλει νὰ κοινοποιήσῃ ἑνὶ δὲ 24 ὥρῶν εἰς τὸς ἀνωτέρω ἀρχὰς τὸ μέτρον τοῦτο. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταῦτης, ἢ τῆς δεκαπενθυμέρου, ὅταν προληπτικὴ καὶ ἄλλη ἱατρικὴ γνωμοδοτησίς, ἀνευ ἀπαντήσεως τοῦ ὑπουργοῦ, ἐκτελεῖται ἢ ἀπόφασις τῶν ἀνωτέρω μηνοθεσῶν ἀρχῶν.

Γ’. Γενικὰ διατάξεις.

Ἄρθρον 21.

Ἀπαγορεύεται ἢ τοποθέτησις καὶ διατήρησις φρενοβλαβῶν ἐν τοῖς νοσοκομείοις, τοῖς δὲ ἀλλας νόσους καθεστημένοις οἱ δὲ παραβάνοντες τὴν ἀπαγόρευσιν ταύτην προστάμενοι τῶν νοσοκομείων καταδίκωνται καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὸ ἀρθρον 39.

Άρθρον 22.

Πᾶς τοποθετημένος ἢ κρατούμενος ἐν Φρενοκομείῳ, ὁ ἐπίτροπος, ὁ προσωρινὸς διαχειριστὴς ἢ κηδεμών αὐτοῦ, καὶ πᾶς συγγενὴς ἢ φίλος ἔχουσι δικαίωμα κατὰ πάντα χρόνον ν’ ἀποταθῶσι πρὸς τὸ πρωτοδικεῖον, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὅποιου κεῖται τὸ Φρενοκομείον, τὸ ὅποιον, μετὰ τὰς ἀπαίτουμένας εἰστάσεις, ἐάν εἴη τὴν αἰτησιν βάσιμον, διατάττει τὴν ἀνευ ἀναβολῆς ἔξοδον αὐτοῦ.

Οἱ αἰτήσαντες τὴν παραδοχὴν τοῦ φρενοβλαβοῦ, ἐξ ἑπαγγέλματος δὲ καὶ οἱ Εἰσαγγελεῖς, ἔχουσιν ὅσαπτως τὸ αὐτὸ δικαίωμα.

Ἐάν δὲ ὁ ἐν τῷ Φρενοκομείῳ τοποθετημένος ἦναι δικαστικῶς ἀπηγορευμένος, τὸ δικαίωμα τοῦτο ἔχει μόνος ὁ ἐπίτροπος αὐτοῦ.

Η ἀπόφασις ἐκδίδεται ἐφ’ ἀπλῇ ἀναρροφῇ ἐν συμβουλίῳ ἀμέσωσις καὶ ἀνευ αἰτιολογίας.

Η ἀναρροφά, ἢ δικαστικὴ ἀπόφασις καὶ τὰ ἀλλα ἔγγραφα τὸ δικαίωσις ἢ διοικητικὴ ἀρχὴ, ἐάντας, συντάσσονται ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου.

Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ Φρενοκομείου ν’ ἀρχίσῃ, ἢ ἐμποδίσῃ ἀναρροφὴν ἢ αἰτησιν, διευθυνομένην πρὸς τινα δικαστὴν ἢ διοικητικὴν ἀρχὴν, ἐπὶ ταῖς ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 39 διεύθυνταις παινατίσις.

Άρθρον 23.

Ο διευθυντὴς τοῦ Φρενοκομείου ὁφείλει ν’ ἀπολύτην ἀμέσωσις τοῦ καταστήματος πάντα ἐν αὐτῷ τοποθετημένον, ἢ κρατούμενον, εὐθὺς ὅτε διατάξῃ τὴν ἔξοδον αὐτοῦ ὁ Νομάρχης, κατὰ τὰ ἀρθρα 11, 15, καὶ 18, ἢ τὸ δικαστήριον, κατὰ τὸ ἀρθρον 22, καθὼς καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἀρθρων 8 καὶ 9. Ο παραβάνων τὴν διάταξιν ταύτην ὑπόκειται εἰς τὰς ὀρθορόμενας ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 327 τοῦ ποιωνικοῦ Νόμου ποινάς.

Γ’. Μέτρα πρὸς συντήρησιν τῆς περιουσίας γρεγορ. λα. οὖσις ἐτίδες Φρενοκομείου τοποθετημένοι καὶ ὑπὲρ τοῦ προσώπου τοῦτον.

Άρθρον 24.

Ἐπὶ τῇ αἰτησίᾳ τῶν συγγενῶν ἢ τοῦ συζύγου του τοιούτου φρενοβλαβοῦς ἢ αὐτοῦ τούτου, ἢ αὐτεπαγγέλτως ἐπιμελείᾳ τοῦ εἰσαγγελέως, τὸ Πρωτοδικεῖον τῆς κατοικίας του ἔχει τὸ δικαίωμα, κατὰ τὸ ἀρθρον 664 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, νὰ ἰορίσῃ δὲ ἀποσάσσεις ἐν τῷ δικαστικῷ συμβουλίῳ ἐκδιδομένης προσωρινὸν διαχειριστὴν, ἐκτὸς ἂν ὁ φρενοβλαβῆς διατελῇ ἀπὸ ὑπὸ ἐπίτροπον ὡς ἀπηγορευμένος ἢ ἀνήλικος ἀχειράφετος.

Διορισμὸς οὗτος δὲν δύναται τὰς γενῆ εἰμὴ π.ογγ.θείσης γνωμοδοτήσεως τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου καὶ ἀκουοθέντης τοῦ εἰσαγγελέως. Η ἀπόφασις εἶναι ἀνέκκλητος.

Άρθρον 25.

Αἱ διατάξεις αἱ ὄριζουσαι τους λόγους παρατάσσεις ἢ ἀπαλλαγῆς ἐκ τῆς ἐπιτροπείας, ἀνακονότητος πρὸς τὸ ἐπιτροπεύειν

καὶ πάντες ἡ ἀποθέλλης ἐκ τῆς ἐπιτροπείας ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὸν προσωρινὸν διαχειριστάς.

Ἄρθρον 26.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἔχοντων συμφέροντας τὸ δικαστήριον δύναται νὰ παραχωρήσῃ ἐπὶ τῷ κτημάτῳ τοῦ προσωρινοῦ διαχειριστοῦ ὑπὲρ τοῦ φρενοθλαβοῦς καὶ ἴποθήκην μέχρι ποσοῦ εν τῇ ἀποφάσει διορισμένου. Οἱ εἰσαγγελεῖς ὅφελει ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν νὰ ζητήσῃ τὴν ἐγγραφὴν τῆς ὑποθήκης.

Ἄρθρον 27.

Οἱ προσωρινὸς διαχειριστὴς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιχειρῇ ὅλας τὰς ἀναγκαῖς πρὸς συντήρησιν καὶ διαχείρισιν τῆς περιουσίας τοῦ φρενοθλαβοῦς πρᾶξεις, καὶ νὰ πληρόῃ τὰ χρέα του ἰδίως δύναται νὰ ἔκμισθον τὰ κτήματα αἵτοις ἐπὶ τρία τὸ πολὺ ἔτη, καὶ νὰ ἔκποιῃ τὴν κινητὴν αὐτοῦ περιουσίαν δυνάμεις ἀδείας τοῦ προσδροῦ τῶν Πρωτοδικῶν.

Ἔχει προσέστη τὸ δικαίωμα νὰ παριστῇ τὸν φρενοθλαβῆ, ἐπὶ πάτης δίκης τὴν περιουσίαν ἀφορώσῃς, ὡς ἐνάγοντα ἢ ἐναγγόλ. ε. ον.

Εἰς τὰς παρ’ αὐτοῦ ἐπιχειρουμένας πρᾶξεις ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ περὶ ἐπιτροπείας διατάξεις, καθόστον ὁ παρὸν Νόμος δὲν ὄφελει ἀλλο τι.

Ἄρθρον 28.

Οἱ προσωρινὸς διαχειριστὴς ὅφελει π.δ. τούτοις νὰ φροντίζῃ, ἵνα τὰ ἔσοδα τοῦ φρενοθλαβοῦς δαπανῶνται εἰς περιθλάψιν αὐτοῦ καὶ εἰς ἐπιτάχυνσιν τῆς ἱστοσεως αὐτοῦ, καὶ ἵνα ὁ φρενοθλαβῆς ἀνατάξῃ τὴν πλήρη ἔξτασην τῶν δικαιωμάτων του, ἀμαὶ η κατάστασίς του τὸ ἐπιτρέψῃ.

Ηἱ φροντὶς αὕτη δύναται ὅμως νὰ ἀνατεθῇ καὶ εἰς ἐπίτελης κηδεμόνα, διάκις τὸ δικαστήριον κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον. Τοῦτο γίνεται ὑπογεωτικῶς, διάκις προσωρινὸς διαχειριστὴς διωρίσθη ὁ ἐπιδόξος κληρονόμος τοῦ φρενοθλαβοῦς.

Τοῦ κηδεμόνος τούτου ὁ διορισμὸς γίνεται ὡς ὁ τοῦ προσωρινοῦ διαχειριστοῦ, τὰ δὲ ἔργα αὐτοῦ εἴναι ὡσκύτως ὑπογρεωτικά.

Ἄρθρον 29.

Τὰ ἔργα τοῦ προσωρινοῦ διαχειριστοῦ παύουσιν ὅμα τῇ εἰρόδῳ τοῦ ἐν Φρενοκομείῳ τοποθετήθεντος. Παύουν δὲ αὐτοδικαίως καὶ διὰ τῆς παρελεύσεως τριετίας δύναται ὅμως νὰ διορισθῇ πάλιν ὁ αὐτὸς διαχειριστής.

Άρθρον 30.

Διορισθέντος προσωρινοῦ διαχειριστοῦ, αἱ ἐπιδόξεις αἱ ἐνεργητέις πρὸς τὸν ἐν Φρενοκομείῳ κρατούμενον γίνονται πρὸς τὸν προσωρινὸν διαχειριστήν. Αἱ τυχόν πρὸς αὐτὸν τὸν πάσχοντα γνωμέναι, δύναται καὶ ἡ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου νὰ κηρυχθῶσιν ἀκυροῦ. Οἱ ὄρισμοι ὅμως τῶν ἀρθρῶν 164—167 καὶ 173 τοῦ ἐμπορικοῦ Νόμου δὲν παραβλέπονται ἐκ τῆς παρόντες διατάξεως.

Άρθρον 31.

Καθ’ ἣν περίπτωσιν προσωρινὸς διαχειριστὴς δὲν διωρίσθη, ὁ πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν κατ’ αἵτινας τοῦ ἐπιμελεστέρου διαδίκου διορίζει δικηγόρον ἢ συμβολαιογράφον τινὰ πρὸς ἐκπροσώπους τοῦ ἐντὸς Φρενοκομείου τοποθετημένου εἰς τὰς ἀπογραφὰς, δικαστικὰς ἀπαλλοτριώσεις καὶ δικαστικὰς δινομιάδες.

Δ'. Διοίκησις τοῦ Φρενοκομείου καὶ πόροι πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ.

Άρθρον 32.

Πρὸς διοίκησιν τοῦ καταστήματος, νοσηλείαν τε καὶ ὑπηρεσίαν τῶν ἐν αὐτῷ ἀσθενῶν διορίζονται:

α.) Εἰς διεθύντες, διστις θέλει εἰσθαι ὁ ἱατρὸς τοῦ καταστήματος, ἐπὶ μισθῷ κατὰ μῆνα δραχμῶν 100.

β.) Εἰς δεύτερος ἱατρὸς, ἐὰν καὶ ὅταν ὅθελε παρουσιασθῇ ἐνάγκη τοιούτου, ἐπὶ μισθῷ κατὰ μῆνα δραχμῶν 250.

γ.) Εἰς οἰκονόμος ἐπὶ μισθῷ κατὰ μῆνα δραχμ. 200.

δ.) Εἰς λεσές ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχ. 80.

Οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι, πλὴν τοῦ ἱερέως, κατοικοῦσιν ἐν τῷ καταστήματι ἀνεύ πληρωμῆς, χορηγεῖται δ’ αὐτοῖς ἐκ τοῦ ἐν τῷ καταστήματι ὑλικοῖς καὶ ὁ νυκτερινὸς φωτισμὸς καὶ ἡ κατὰ τὸν χειμῶνα θέρμανσις.

Άρθρον 33.

Οἱ ἀριθμὸς καὶ ἡ ἀντιμετία τῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν λοιπὴν ὑπηρεσίαν ἐν τῷ καταστήματι προσωπικού θελεισθῆ διὰ Β. Διατάγματος ἀλλ ὁ μὲν ἀριθμὸς αὐτῶν θέλει αἰξομειοῦσθαι, προσδιοικόμενος ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῶν δικαρόων τάξιν τῶν νοσηλευμάτων, ὁ δὲ αὐτῶν δρός τῆς κατὰ μῆνι μ.θίκης, ητος δύναται νὰ χορηγηθῇ εἰς ἔκαστον αὐτῶν, δὲν δέλλει ὑπερβαίνει τὰς δραχ. 100.

Διὰ Βεσιλείου Διατάγματος θέλουσι κανονισθῆ τὸ τε λογιστικὸν τοῦ Φρενοκομείου καὶ ὁ τρόπος τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας αὐτοῦ.

Άρθρον 34.

Διὰ Βασ. Διατάγματος θέλουσι κανονισθῆ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσία τοῦ Φρενοκομείου καὶ αἱ πρὸς ἀλλήλους σχέσεις τῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν.

Άρθρον 35.

Τὰ ἔξοδα τῆς διατηρήσεως, διαχυνῆς καὶ θεραπείας τῶν ἐν τῷ καταστήματι φρενοθλαβῶν εἰναι εἰς βάρος αὐτῶν, ἢ ὅταν οὗτοι δὲν ἔχωσιν ἴδιαν περιουσίαν, εἰς βάρος τῶν κατὰ τὸν πολιτικὸν νόμου ὑπειλόντων νὰ χορηγῶσιν αὐτοῖς ἔξοδα δικτροφῆται. Ἐν ἐλλειψίᾳ, ἢ ἀπόρᾳ τοιούτων, τὰ ἔξοδα ταῦτα καταβάλλονται ὑπὸ τῶν δήμων, εἰς οὓς ἀνήκουσι, κατὰ τὸ ἀρθρον 11 § 1 τοῦ πρὸς δήμων νόμου.

Ἐὰν τὰ εἰτοδήματα τινῶν δήμων δὲν ἐπαρκῶσιν εἰς τὴν ἀπότιν τοῦ ὄλου, ή μέρους τῆς δητάνις ταύτης, τὸ δημόσιον θέλει χορηγεῖται διὰ τοῦ ἐπηγείροντος προτοτολογισμοῦ τοῦ Κεστούς τῆς ἀπαίτουμένην εἰς ἀπόρους δήμους βοήθειαν, πρὸς ἀπότιν τοῦ δημού ή μέρους τῆς ἐνεκτού τούτου ὀφειλῆς αὐτῶν.

Τὰ ἔξοδα πρὸς μεταχωρίαν εἰ; τὸ Φρενοκομείον τῶν φρενοθλαβῶν, τοὺς ὅποιους ἀποστέλλουσιν αἱ ἀρχαὶ, κατὰ τὸ ἀρθρον 13, θέλουσι προκαταβάλλεσθαι ὑπὸ τοῦ δημοσίου, ἐπὶ τῇ βάσει ἀποδεικτικῶν ὑποβαλλομένων παρ’ τῶν ἀποστελλουσῶν αὐτοὺς-χρήματων, ἀλλ ὡς θέλουσι λογίζεσθαι εἰς βάρος τῶν ἀριθμοῦς τοῦ παραδόντος ἀρθρου.

Ηἱ εἰσπράξεις τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω πληρωτέων ὑπὸ τῶν ιδιωτῶν καὶ τῶν δήμων θέλει γίνεσθαι, κατὰ τὰς δικαστάξεις τοῦ Νόμου περὶ καταδιώξεως τῶν καθυστερούντων εἰς τὸ δημόσιον

Άρθρον 36.

Διατίμησις τῆς ἀπαίτουμένης δαπάνης πρὸς διατήρησιν, διαχυνῆς καὶ νοσηλείαν ἐκάστου τῶν ἐν τῷ φρενοκομείῳ τοποθετημένων θελεισθῆ διὰ Βασ. Διατάγματος ἐπὶ τῇ βάσει δ’ αὐτῆς θέλουσι προσδιοικεῖσθαι τὰ εἰς τὸ φρενοκομείον πληρωτέα παρ’ ἐκάστου τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 33 ὑποχρέων.

Άρθρον 37.

Ἐνώπιον δὲν ἐπωρεύονται αἱ ἐπικαρπέτων θελεισθῶν φρενοκομείων ὑπὸ τῶν τοποθετημένων ἀριθμώτων εἰς τὴν πληρωμήν των ὑπὸ αὐτῶν περιουσίας ἔσοδα, τὸ δημόσιον θέλει καταβάλλει κατ’ ἔτος τὰ πρὸς συντηρήσιν τοῦ τε καταστήματος καὶ τῶν ἐν αὐτῷ νοτηλευμάτων ἀπαίτουμένης ἐτησίας διπλάνης.

Άρθρον 38.

Διὰ τὴν πρώτην ἀποκατάστασιν τοῦ φρενοκομείου καὶ τὴν προμηθείαν ἐπίπλων, σκευῶν, ἐνδυμάτων, ἐργαλείων καὶ ἄλλων ἀναγκαίων εἰς αὐτό, ἐπιτρέπεται νὰ δικαπανθῶσιν ἐν τῷ μισθῷ δραχμῶν 100.

Πινακίδες διατάξεις.

Αριθμός 39.

Αἱ παραβολέσσεις τῶν διεκτάξεων τῶν ἄρθρων 4, 5, 6 καὶ 7 τοῦ ἄρθρου 8, § 6'. τῶν ἄρθρων 10, 12, 15, 16, 18 καὶ 21 καὶ τοῦ τελευταίου § τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ παρόντος νόμου, αἱ γραμμέναι ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Φρενοκομείου, τῶν ἱετρῶν τοῦ καταστήματος, ἢ τῶν ὑπευθύνων προϊταμένων νοσοκομείων διὰλλα νοσήματα, τιμωροῦνται δἰα φυλακίσεως ἀπὸ πέντε ἡμερῶν μέχρις ἐνὸς ἔτους καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἀπὸ πεντακόντα μέχρις δύω χιλιάδων δραχμῶν, ἢ διὰ τῆς ἐπέρχεται τῶν δύω τούτων ποινῶν.

Ἐάν δέ τις τῶν ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν τοῦ Φρενοκομείου φέρῃ αἱ υδριστικάς ἢ κακοποιῆται τινα τῶν ἐν τῷ καταστήματι νοσηλευμένων τιμωρεῖται μὲ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 473 τοῦ ποινικοῦ Νόμου δικαιομένην ποινήν.

Ο παρὸν Νόμος Φηρισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρώθεις, θέλει δημοσιευθῆναι ἐκτελεσθῆ ὡς Νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐάν Ἀθήναις, τὴν 22 Μαρτίου 1862.

Ο ΘΩΝ

X. ΧΡΙΣΤΟΠΟΓΑΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη
προσταγή τοῦ Κράτους.

Ἐτούτης τῆς Αθήναις, τὴν 5 Μαΐου 1862.

Ο Τιμορός τῆς Δικαιοσύνης
· Μ. ΙΩΤΑΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Μερὶς τῆς εἰς ἐνέργειαν ἀνακλήσεως καὶ τῆς προσκολλήσεως εἰς τὸ
Γηπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν τοῦ ὑποπλοίαρχου Σταύρου
Σαχτούρη.

Ο ΘΩΝ

ΕΛΕΩΝ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γηπουργῶν, ἀπερασίσαμεν καὶ διεκτάσομεν.

Ο διαθέσιμος ὑποπλοίαρχος Σταύρος Σαχτούρης ἀνακλήσείται εἰς ἐνέργειαν καὶ προσκολλᾶται πισταίρως παρὰ τῷ
ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γηπουργείῳ.

Ο Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γηπουργὸς θέλει ἐκτελέσαι
τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 Μαΐου 1862.

Ο ΘΩΝ

ΑΘ. Α. ΜΙΛΟΥΔΗΣ.

ΑΓΓΕΛΙΑ

Αφορῶσαι τὴν δημόσιον υπηρεσίαν.

Διὰ τῶν ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου ε. ε. Β. Διαταγμάτων ἐχοργήθη μητραῖαν σύνταξις εἰς τοὺς ἔξης.

Εἰς τὴν γῆραν Θωμανῆν μετὰ τῶν ὁρχῶν Εἴθυμίας; ἀγάμου, Δημητρίου 13ετοῦ, Σωτηρίου 11ετοῦ καὶ Ιωάννου 2ετοῦ; τοῦ ποτὲ ταγματάρχου τοῦ πεζικοῦ Εὐσταθίου Χατζῆ Πέτρου, δραχ. 60.

Εἰς τὸν ἀπόστρατον ταγματάρχην Ιωάννη Πολυχέρην δραχ. 178, ἀντὶ τοῦ 452.

Ομοίως διὰ τὸν ἀπὸ 10 Μαρτίου, εἰς τὴν Κασσάνδραν γήραν μετὰ τῶν ἀγάμων Ουγατέρων Μαργίνων καὶ Ἀγγελικῆς τοῦ ποτὲ ὑπολογικοῦ πρεσβύτερου τῆς εὐλαγγῆς Σταυρίσιου Δουκάκη, δραχ. 33, 33.

Ομοίως διὰ τὸν ἀπὸ 16 Μαρτίου εἰς τὸν ἐπιμελητὴν Δημητρίου Ρήζου τιθέντα εἰς ἀποστρέτειν διὰγραύτητης ὑπηρεσίας δραχ. 165.

Ομοίως διὰ τὸν ἀπὸ 27 Μαρτίου εἰς τὸν ἀπόστρατον δεκανέαν τοῦ λόγου τῶν ἀπομάχων Ιωάννην Δράμαλην δραχ. 20, 50 ἀντὶ τῶν 18.

Εἰς τὸν ἀπόστρατον δεκανέαν τοῦ λόγου τῶν ἀπομάχων Γεώργιον Αθανασίου δραχ. 24 ἀντὶ τῶν 18.

Εἰς τὴν Παρασκευὴν γήραν μετὰ τῆς Μαρίας ἀγάμου θυγατρὸς τοῦ ποτὲ ἀποστράτου δεκανέας τοῦ λόγου τῶν ἀπομάχων Γκίκα Μ. Τζάνκου δραχ. 9, 33.

Εἰς τὸν στρατηγὸν τοῦ πεζικοῦ Ἐλευθέριον Βόιδαν, τιθέντα εἰς ἀποστράτευν δραχ. 17.

Εἰς τὴν Κιουράνη γήραν τοῦ ποτὲ ἀποστράτου ἐπιτάρου Μιχαήλ Ιωάννου Ραζέλου δραχ. 33, 23.

Εἰς τὸν δεκανέα τοῦ λόγου τῶν ἀπομάχων Γ. Ἀναστασόπουλον, τιθέντα εἰς ἀποστρέτειν, δραχ. 21, 50.

Εἰς τὸν ἐπιλογίαν τοῦ λόγου τῶν ἀπομάχων Λάζαρον Δαχκιλή, τιθέντα εἰς ἀποστρέτειν, δραχ. 32, 63.

Εἰς τὸν δεκανέα τοῦ λόγου τῶν ἀπομάχων Γεώργιον Μπακόπουλον, τιθέντα εἰς ἀποστρατεύειν καὶ προσδιδασθέντα συγγρόνυμα εἰς τὸν δεκανόν λογίου, δραχ. 23, 40.

Εἰς τὸν μουσικὸν 6' τάξεως τοῦ πεζικοῦ Ιωάννην Μιχαήλ, τιθέντα εἰς ἀποστρέτειν, δραχ. 18, 50.

Ομοίως διὰ τὸν ἀπὸ 2 Απριλίου, εἰς τὴν Ἐλένην γήραν μετὰ τῶν ὁρχῶν Μαρούσης ἀγάμου καὶ Βασιλέων 18ετοῦ; τοῦ ποτὲ ἀποστράτου ὑπομοιράρχου 3 τάξεως Χαραλάμπους Καραμήτου δρ. 27, 66.

Εἰς τὴν Αίγακερην γήραν τοῦ ποτὲ συντάξιου/ου στρατιώτου Ανδρέου Αχίλλου δραχ. 6, 25.

Εἰς τὸν ἀπόστριτον ἐπιλογίαν τοῦ λόγου τῶν ἀπομάχων Κυράκου Γιαννούλην δραχ. 36, 03 ἀντὶ τῶν 23.

Ἀριθ. 303.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ

Περὶ τῶν καθυστερούντων κληρούγων τῆς ἐπαρχίας Μήλου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο Επαρχος Μήλου.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν διεκτάξεων τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1851 Νόμου, περὶ στρατολογίας καὶ γνωτολογίας, ἐπίγοντος καὶ διὰ τὸ π. ε. 1861, εἰδοποιούμεν τοὺς ἐν τῷ προτυρημένῳ τῇ παρούσῃ καταλόγῳ σημειουμένους κληρούγους, οἵτινες ἐρεῖλουσι νὰ ἐμφανισθῶσι ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ μνησθέντος 6 ἄρθρου δικαιούμενης τετραμήνου προθεσμίας, ἀφ' ἣς δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐργασίδος τῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὴν δικοτικὴν ἀρχὴν πρὸς ἐπεκτήσεων τῆς ὑπογραφέσσεων τῶν, ἢ νὰ πέμψωσιν ἀπικετατάτας ἔχοντας τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσδότα, ἀλλως καθίστανται ἐνοργοὶ τῶν προβλεπομένων ποινῶν ἢ ποτὲ τῶν ἄρθρων 3, 4 καὶ 5 τοῦ ἡγένετος νόμου, εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὅτιον θέλομεν προσφέρειν κατὰ τὸ καθῆκον.

Ἐν Μήλῳ, τὴν 2 Μαρτίου 1862.

Ο Επαρχος

I. ΜΠΑΛΙΣ.

Νομός	Επαρχία	Δήμος	"Όνομα και ἐπώνυμον	"Πληθυσμός άτομα	Διαιρούνται άτομα	Διαιρούνται άτομα	Παρατηρήσεις
Κυκλαδών	Μήλου	Σίφνου	Μανούσος Μ. Κασσιγάνης ······	1845	42	"Αγωστος	
"	"	"	Φραγκούλης Π. Κουλούρης ······	"	43	"	
"	"	"	Ιωάννης Φελούκας ······	1846	8	"	
"	"	"	'Αγιώνιος Ν. Ησαΐας ······	1849	48	"	
"	"	"	Κωνσταντίνος Ιωάννου Δελφός ······	"	49	"	
"	"	"	Νικόλαος Θ. Βερναζάκης ······	"	20	"	
"	"	"	Γεώργιος Κοπανάκης ······	1850	43	"	
"	"	"	Ιωάννης Κ. Βέλασερδς ······	"	44	"	
"	"	"	'Απόστολος Φ. Καρύδης ······	1852	49	"	
"	"	"	Νικόλαος Γ. Κρουστής ······	"	20	"	
"	"	"	Νικόλαος Ν. Μαστρόκαλος ······	"	21	"	
"	"	"	'Εμμανουὴλ Βασιλείου Βερνίκος ······	1853	46	"	
"	"	"	Ιωάννης Α' Αποστόλου Κουλούρης ······	"	47	"	
"	"	"	'Ασημῆς Κωνστ. Μεσχούτης ······	"	48	"	
"	"	"	Νικόλαος Γεωργίου Ρωϊς ······	"	49	"	
"	"	"	Θεόδωρος Ν. Σπεράνης ······	1854	44	"	
"	"	Φολεγάνδρου	Γεώργιος Ιωάννου ······	"	4	"	
"	"	Σικίνου	Μάρκος Λ. Βασίστας ······	"	3	"	
"	"	Σίφνου	Θεόδωρος Ν. Σπεράνης ······	1855	41	"	
"	"	"	Φίλιππος Γ. Μελισσού ······	1856	44	"	
"	"	"	'Αλκιβάδης Αποτ. Χύρος ······	"	45	"	
"	"	"	Γεώργιος Νικόλαου Λουμῆς ······	"	46	"	
"	"	"	Ιωάννης Ν. Ναδάλης ······	"	47	"	
"	"	Φολεγάνδρου	Φραγκίσκος Γραμματικῆς ······	"	48	"	
"	"	Σίφνου	Νικόλαος Α. Ν. Μαρινάκης ······	"	3	"	
"	"	"	Γεώργιος Κ. Κούνης ······	1857	40	"	
"	"	"	'Αγιώνιος Ν. Χριστόγγελος ······	"	41	"	
"	"	"	Γεώργιος Ζ. Μενεγάκης ······	"	42	"	
"	"	"	Νικόλαος Γ. Βεζόνης ······	1858	43	"	
"	"	"	Κωνσταντίνος Ν. Κολαράκης ······	"	46	"	
"	"	"	Γεώργιος Ν. Γεροντῆς ······	1859	44	"	
"	"	"	Ξενοφόν Ίω. Διαλεισμᾶς ······	"	45	"	
"	"	"	Γεώργιος Ζ. Μενεγάκης ······	"	46	"	
"	"	"	Γεώργιος Κ. Κάραβος ······	"	47	"	
"	"	"	Ιωάννης Γ. Ρουδόσης ······	"	48	"	
"	"	"	'Αγιώνιος Ν. Μανδραΐλης ······	"	49	"	
"	"	"	'Αντώνιος Γ. Πατέρας ······	"	20	"	
"	"	"	Στραμάτης Νικηφ. Μαστρόκαλος ······	"	21	"	
"	"	Μήλου	'Αγιώνιος Εμμανουὴλ Βενιέρης ······	1860	42	"	
"	"	Φολεγάνδρου	'Εμμανουὴλ Τακώνου Δεσπαθάλης ······	"	3	"	
"	"	Σίφνου	Γεώργιος Δημητρίου Γηράδης ······	"	6	"	
"	"	"	Ιάκωβος Γ. Πουλάκης ······	"	47	"	
"	"	"	Γεώργιος Α. Ζαμέλης ······	"	48	"	
"	"	"	Στραμάτης Νικηφ. Μαστρόκαλος ······	"	49	"	
"	"	"	Ηέρος Γ. Σπαθάρος ······	"	20	"	
"	"	"	Δ. φασός Ιωάννου Όρρυνδος ······	"	21	"	
"	"	"	'Εμμανουὴλ Κ. Βουτζῆς ······	"	22	"	
"	"	"	'Αριστοτέλης Σ. Αρβανιτάκης ······	"	23	"	
"	"	"	Ιωάννης Α. Βουτζατζῆς ······	"	24	"	
"	"	"	Γεώργιος Α. Κουτζούκος ······	"	25	"	
"	"	'Αδραντος	Νικόλαος Γ. Παπαδόπουλος αιώνου	1861	4	"Αγιον Ορος	
"	"	"	'Αγιός Ιωάννου Μακρινός ······	"	2	Ναύτης μὲ τὰ πλοῖα	
"	"	Κυρώου	'Αγιώνιος Μ. Σπατάς ······	"	4	"Αγωστος	
"	"	Φολεγάνδρου	'Αγιώνιος Κ. Αλέξαρδος ······	"	4	Κάρον	
"	"	Σίφνου	Κωνσταντίνος Εμμ. Κοκάκης ······	"	3	Κωνσταντίνουπολις	
"	"	"	Ιωάννης Δ. Βασθός ······	"	4	"	
"	"	"	Κωνσταντίνος Λάρης ······	"	2	"	
"	"	"	Νικόλαος Κ. Λ. Κυλίτης ······	"	3	"	
"	"	"	Ιωάννης Αποστόλου Κοζῆς ······	"	4	"	
"	"	"	'Εμμανουὴλ Κ. Βουτζῆς ······	"	8	"	
"	"	"	'Απόστολος Ι. Δ. Λουνατάρης ······	"	9	"	
"	"	"	Τριγένειος Ν. Βασιλίου ······	"	40	"	
"	"	"	Ιωάννης Αγιώνιος Ζούλινης ······	"	41	"	
"	"	"	Νικόλαος Α. Τζιριώτης ······	"	43	"	
"	"	"	Ιωάννης Αγιώνιος Σαζήρης ······	"	47	"	
"	"	"	Νικόλαος Ι. Κ. Τούλης ······	"	48	"	

'Εν Μήλῳ. τὴν 2 Μαρτίου 1862.

Ο "Επαρχος Ι. ΜΠΑΛΙΣ.

'Αριθ. 1158.

ΔΙΠΛΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Πηγή τῶν καθυστεροῦντων αληθούχων τῆς ἐπαρχίας "Ανδρου

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

'Ο Ἐπαρχος Ἀνδρου.

Πρὸς ἑκτέλεσιν τῶν δικτάξεων τοῦ ἀρέθρου 6 τοῦ ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1861 Νόμου, περὶ στρατολογίας καὶ ναυτογογίας, ισχύοντος καὶ διὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη, εἰδοποιοῦντεν τοὺς ἐν τῷ προσηγοριμένῳ τῇ παρούσῃ καταλόγῳ σημειουμένους ὑποχρέους αληθούχους, ὅτι ὁρεῖλουν νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ μνησθέντος ἀρέθρου ὀριζόμενης τετρακοντὸν προθεσμίας, ἀφ' ἣς διαιρούσιενθή ἡ παροῦσα διὰ τῆς Ἐφορείδος τῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὴν δημοτικὴν των ἀρχὴν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ὑποχρέωσεώς των ἢ νὰ πέμψωσιν ἀντικαταστάτες ἔχοντας τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀποτούμενα προσόντα, ἀλλως καθίστανται ἴνοιχοι τῶν προβλεπούμενων ποιῶν ὑπὸ τῶν ἀρέθρων 3, 4 καὶ 5 τοῦ ῥιθέντος Νόμου εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὄποιων θέλομεν προχωρήσεις κατὰ τὸ καθῆκον.

Ἀνδρος, τὴν 30 Ἀπριλίου 1862.

Ο Ἐπαρχος

Ν. ΔΑΜΠΙΚΗΣ.

Νομὸς	Ἐπορχία	Δῆμος	"Όνομα καὶ ἐπώνυμον	"Ἐπος κληροῦ	ἐποίηση	Διαμονὴ	Προστηρίσεις
Κυκλαδῶν	"Ανδρου	"Ανδρου	Ματθαῖος Α. Ζέης ······	1846	17	"Αγνωστος	
"	"	"	Ιωάννης Παππᾶς Δημ. Ζαύτης ······	1849	23	Κωνσταντινούπολις	
"	"	"	Νικόλαος Μ. Χίος ······	1852	25	"	
"	"	Kορύθεου	Κωνσταντίνος Β. Μηλιάς ······	"	47	"	
"	"	"	Γεώργιος Ἀντων. Χάνος ······	1845	18	Σμύρνη	
"	"	"	Ἀντ. Αὐγ. Μονίτας ······	"	21	"	
"	"	"	Νικόλαος Α. Ζηγτακός ······	1847	22	"	
"	"	"	Γεώργιος Σταύρ. Ξένος ······	1848	3	"	
"	"	"	Ιάκωβος Γ. Σιωτῆρος ······	1850	2	"	
"	"	"	Γεώργιος Ἀντ. Σιραπῆς ······	1853	23	Κωνσταντινούπολις	
"	"	"	Κωνσταντίνος Ν. Μάστορης ······	"	24	Σμύρνη	
"	"	"	Δημήτορος Σταύρ. Ξένος ······	1859	48	Κυδωνίας	
"	"	"	Δευονίδας Ιωάννου Γασταρῆς ······	1860	23	Κωνσταντινούπολις	
"	"	"	Κωνσταντίνος Α. Γερμύχλος ······	"	24	Σμύρνη	
"	"	"	Ιωάννης Α. Ζέης ······	"	25	"	
"	"	"	Αὐγ. Ν. Μπάζας ······	"	26	"	
"	"	Gαρρίου	Στεφάνιος Ν. Μπαρδίλας ······	1861	6	"Αγνωστος	
"	"	"	Γεώργιος Δ. Κατζεύωτης ······	εἰδ. κληρ.	5	"	
"	"	"	Αεωλίδας Δ. Κατζεύωτης ······	1846	4	"	
"	"	"	Ιωάννης Κ. Σεύλιατης ······	"	6	"	
"	"	"	'Ανδρέας Δ. Μήχας ······	1847	28	"	
"	"	"	Παναγ. Ζ. Πιτζός ······	1853	48	Κρήτη	
"	"	"	Ιωάννης Γ. Α. Φιλιππῆς ······	1836	45	Σμύρνη	
"	"	"	Μιχ. Λύτ. Σ. Βρετοῦ ······	1859	42	"Αγνωστος	
"	"	"	Π. Ν. Α. Μπόλου ······	"	46	"	
"	"	"	Μιχ. Η. Ν. Μαριάτης ······	1841	5	Κωνσταντινούπολις	

Ἐν Ἀγδρῳ, τὴν 30 Ἀπριλίου 1862.

Ο Ἐπορχος Ἀνδρου Ν. ΔΑΜΠΙΚΗΣ.

'Αριθ. Πρωτ. 2644.

ΔΙΠΛΟΠΟΙΗΣΙΣ

Περὶ τῶν καθυστεροῦντων αληθούχων τῆς ἐπαρχίας Φθιώτιδος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

'Ο Νομάρχης Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.

Πρὸς ἑκτέλεσιν τοῦ ἀρέθρου 6 τοῦ ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1851 ἑτούς νόμου περὶ στρατολογίας καὶ ναυτολογίας, εἰδοτοιοῦμεν τὸν ἐν τῷ προσηγοριμένῳ τῇ παρούσῃ διοικητικῷ καταλόγῳ τῆς ὑπὸ τοῦ διεύθυνστος μητρὸς ἐπαρχίας καθυστεροῦντα αληθούχου, ὅτι ὁρεῖλουν νὰ ἐμφανισθῇ ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ ἀρέθρου τούτου συνδυαζομένου μὲ τὸ ἀρέθρον 11 τοῦ αὐτοῦ νόμου ὀριζόμενης προθεσμίας εἰς τὴν δημοτικὴν του ἀρχὴν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ὑποχρέωσεώς του ἢ νὰ πέμψῃ ἀντικαταστάτην ἔχοντα τὰ παρὰ τοῦ Νόμου.

ἀπαιτούμενα προσόντα, ἄλλως, καθίσταται ἔνοχος τῶν ὑπὸ τῶν ἀριθμῶν 3, 4 καὶ 5 προβλεπομένων ποιηῶν, καὶ ἡ Νομαρχία
θέλει προχωρήσει εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ νόμου.

Ἐν Δαμίᾳ, τὴν 3 Ἀπριλίου 1862.

*Ο Νομάρχης Π. ΜΟΛΑΣΤΗΡΙΩΤΗΣ.

Αριθ. Λέξις	Νόμος	Ἐπαρχία	Δῆμος	Οἱομα καὶ ἐπόνυμον	Ἐπος κληρώσ.	Ἀριθ. κληρώσ.	Διαμο.ή	Παρατη- ρίσεις
1	Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος	Φθιώτιδος	Τυμφρηστοῦ	Εὐαγγέλης Κ. Δάκου ······	1861	11	Εὔζωξ	

*Αριθ. 4.839.

ΔΙΔΟΠΟΙΙΣΙΣ

Περὶ τοῦ καθιστεροῦντος κληρούχου τῆς ἐπαρχίας Γορτυνίας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

*Ο ἐπαρχος Γορτυνίας.

Διλοποιεῖ· δῆ-

Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀριθμοῦ 6 τοῦ ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1851 νόμου, εἰδοποιοῦμεν τὸν τρίτον περιουσινὸν κληροῦχον τοῦ δήμου Θεισώας τῆς ἡράκλειας ἐπαρχίας Νικόλαου Α. Οἰκονομόπουλον διαμένοντα εἰς Τύνιδος, δῆτε ὅσειλει νὰ ἐμφανισθῇ ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῷ ἀριθμῷ τούτου συνδυαζομένου μὲ τὸ ἀριθμὸν 11 τοῦ αὐτοῦ Νόμου ὁρίζομένης προθεσμίας, εἰς τὴν δημοτικὴν του ἀρχὴν, πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ὑποχρεώσεως του, ἢ νὰ πέμψῃ ἀντικαταστάτην ἔχοντα τὰ παρὰ τοῦ νόμου ὀπαύτουμενα προσόντα, ἄλλως καθίσταται ἔνοχος τῶν ὑπὸ τῶν ἀριθμῶν 3, 4 καὶ 5 προβλεπομένων ποιηῶν, καὶ δ ἐπαρχος θέλει προχωρήσει εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου.

Διηγήσαντα, τὴν 5 Αὐγούστου 1861.

*Ἀπότος τοῦ ἐπάρχου ὁ γραμμ.

ΗΡ. ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ.

Οἱομα καὶ ἐπόνυμον τοῦ κληρούχου	Πετρὸς αὐτοῦ	Διαμονὴ του	Ἀριθμὸς κλήρου οὗ ἔλαχεν	Παρατηρήσεις
Νικόλαος Α. Οἰκονομόπουλος ······	Ζάχουνα	Τύνις	Τρίτος (3)	

Διηγήσαντα, 5 Αὐγούστου 1861.

*Ἀπότος τοῦ ἐπάρχου ὁ Γραμματεὺς

ΗΡ. ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ.

ΕΚ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.